

Respecte als símbols, té raó l'alcalde de Palafrugell

JOSEP LÓPEZ DE LERMA

Respecte als símbols, té raó l'alcalde de Palafrugell

Essent Catalunya país de marca, terra de pas, filla i mescla de civilitzacions i de races, apèndix privilegiat del continent europeu, cultura avançada, motor econòmic i un llarg etcètera del tot positiu, mai no entendre el perquè del cromosoma anarquista que de tant en tant se l'endú al pou de la bogeria. Tampoc no entendre que una periodista, amb l'autorització, suposo, del seu director, pugui titular "Pluja d'instàncies perquè treguin la "rojigualda" de Palafrugell" basant-se en la miserable quantitat de 140 escrits enregistrats en el seu Ajuntament, quan el cens d'habitants puja a més de 23.000 habitants, i quedar-se més fresca que una colònia post-dutxa, ni tampoc mai no entendre que la

mateixa periodista doni importància al fet que unes 50 persones hagin participat en un acte de rebuig contra, diu, "la imposició de símbols" i no expliqui, potser perquè la seva ignorància es troba a cent graus centígrads a l'ombra, que d'"imposició", res de res, atès que, trobant-nos en un estat democràtic, les normes positives es troben legitimades per les urnes i aquestes no fan altra cosa que manifestar la voluntat de la ciutadania. L'amic Quim Vidal feina té.

Respectar els símbols, com ara les banderes, s'integra en el concepte de democràcia, que comporta respecte i tolerància, mai arbitrària imposició, atès que les seves regles de convivència són dictades bé per parlamentaris elegits per sufragi universal, lliure, igual, directe i secret o bé, com el cas espanyol o el cas català, per govern encapçalat per president elegit pels parlamentaris. Es poden afegir, aquí, les normes, reglaments i ordenances aprovades pels Ens Locals que igualment troben la seva legitimitat democràtica a les urnes i a les paperetes electorals que a les mateixes s'hi han dipositat. En conseqüència, l'exigència que en els edificis públics de Catalunya, com també a la resta de les Comunitats Autònomes, àdhuc els edificis de l'Estat a totes elles, hi convisquin les banderes d'Espanya i de Catalunya, com a símbols de les dues realitats convenientment institucionalitzades de conformitat amb la Constitució i amb l'Estatut d'Autonomia, no és, com tan aparatosament com falsament té dit la senyora Neus Colomer, una manifestació pròpia d'"estats colonials", sinó estricte compliment de norma que es troba en el nostre ordenament jurídic. Entre d'altres coses, perquè a tota "colònia" mai no li ha correspost bandera pròpia, sinó bandera de la metròpoli, com vàrem poder fer i imposar els terribles almogàvers per a la Mediterrània, una expressió, aquesta, de fins a quin punt la Història de Catalunya també emmagatzema criminals.

Però, clar, en aquest nostre país, més amant del llibertinatge polític que no pas de l'endregada convivència democràtica, té més espai periodístic la cridanera de la tal Colomer, en segons quins mitjans, especialment els molt subvencionats pels poders públic, com és el cas, que no pas la informació, ni que sigui crítica, respecte de la llei i el Dret. Per suposat que, trobant-se a la Constitució i a més per convicció democràtica personal, no li negaré ni un gram de llibertat d'expressió a la distingida membre de "Palafrugell per a la Independència", però sí diré que aquest dret fonamental, lamentablement, no es troba encadenat a la veritat, i menys en els múltiples usos que se'n fan d'aquest dret, i que massa sovint, com el supòsit de la pancarta desplegada -"Al balcó d'aquest Ajuntament hi oneja la bandera espanyola per imposició i contra la voluntat del poble"-, els acudits l'acompanyen, sobretot si es posa en solfa la participació electoral i llurs resultats i aquesta tant respectable com absolutament minsa cinquantena de discrepants. Invocar la "voluntat del poble" residenciada en una

pancarta, cinquanta persones que es concentren davant d'Ajuntament i en menys de centenar i mig d'instàncies és més propi de talibà trotskista que no pas de persona respectuosa vers la representativitat democràtica. L'alcalde de Palafrugell, a qui l'empara la llei i la legitimitat, ambdues amb origen democràtic, el senyor Juli Fernández, té raó quan diu que "hi ha gent que utilitza els símbols per a la confrontació en lloc d'usar-los per fomentar la convivència"- vegi's els Jocs Olímpics o la mateixa ONU- o quan diu que "en aquests moments de crisi econòmica hi ha molts problemes als quals donar resposta", com ara, em permeto apuntar, els gairebé 2.350 palafrugellencs que feina no tenen i que a l'atur es troben. No he sabut que cap d'ells presentessin instància a l'Ajuntament per creure que en "colònia" viuen, com si engabiats es trobessin, però sí sé que la primera institució municipal malda per formar-los, reciclar-los i trobar-los-hi sortida laboral, com tantes altres Administracions Locals fan. Només cal entrar al web municipal per saber-ho. Per tant, senyora Colomer i següents, no facin el ridícul i concentrin els seus esforços per quan arribin els Reis Mags d'Orient. Escriguin-los i, si han fet bondat, potser rebran un mapamundi en el qual Catalunya no figurarà com a colònia. Segur que a partir d'aleshores, alguna cosa mitigarà el seu anarquisme irredempt i la seva manca de civilitat entesa com a component nuclear de la democràcia.

Font del document:

<http://www.diaridegirona.cat/comarques/2012/04/21/respecte-als-simbols-rao-lalcalde-palafrugell/558232.html>